

İnşaat taahhüt işlerinde ihale sonrası sözleşmeye bağlanan ve işin bitimi ile kayıtlara geçen gayrisafi hasılatın %20'sinin kar kabul edilmesinde, hukuka aykırılık bulunmadığı hakkında

T.C.

DANIŞTAY

Üçüncü Daire

Esas No : 2006/2095

Karar No : 2007/1360

Özeti : İnşaat taahhüt işlerinde ihale sonrası sözleşmeye bağlanan ve işin bitimi ile kayıtlara geçen gayrisafi hasılatın %20'sinin kar kabul edilmesinde, hukuka aykırılık bulunmadığı hakkında.

Temyiz Eden : Konak Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... İnşaat Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Vekili : Av. ...

İstemin Özeti : İnşaat-taahhüt işi yapan davacı kurumun 2002 takvim yılı

işlemleri incelenerek bir kısım giderlerini gerçeği yansıtmayan faturalarla belgelendirmesi

nedeniyle gayrisafi hasılatın %20'sinin net kazanç olacağı görüşüyle davacı kurum adına

re'sen salınan üç kat vergi ziyalı cezalı kurumlar vergisi ve geçici vergiyi; davacının ilgili yılda

gider kaydettiği ... Nakliyat Hafriyat ve İnşaat Malzemeleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

hakkında düzenlenen vergi inceleme raporunda yer alan tespitler, söz konusu firmanın

düzenlediği faturaların dolayısıyla davacının kayıtlarının gerçeği yansıtmadığını ortaya

koyduğu, Mahkemelerinin inceleme elemanının kabul ettiği hasılattan hareketle matrahın

belirlenmesi amacıyla ortalama karlılık oranının İzmir Ticaret Odasından sorulduğu, ara

kararına verilen cevapta ortalama karlılık oranının %30 olduğu ve bu orandan ihalelerde

yapılan kırım miktarının düşülmesi gerektiğinin bildirildiği, dosyaya ara kararı cevabı olarak

ibraz edilen inşaat sözleşmelerinden davacı kurumun %40 oranından fazla fiyat kırımları

yaptığı görüldüğünden davacı kurumun beyanını aşan bir gelir elde etmediğinin anlaşıldığı,

öte yandan hasılatın %20'sinin safi kazanç olarak kabulüne ilişkin yöntemin inşaat

sektöründe yap-satçılar için uygulanabileceğinden kazanç tespitinde dikkate alınamayacağı

gerekçesiyle kaldıran İzmir 2. Vergi Mahkemesinin 31.1.2006 gün ve E:2005/378, K:2006/77

137

sayılı kararının; Danıştay içtihatlarına göre alınan istihkakların %20'sinin safi kar olarak kabul

gerektiği ileri sürülerek bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi : M.0ğuz ULAŞ

Düşüncesi : Davacı kurumun ilgili yıldaki gerçek maliyetinin tespiti amacıyla

yaptırılacak bilirkişi incelemesinin sonucuna göre karar verilmek üzere, mahkeme kararının

bozulması gerekeceği düşünülmektedir.

Savcı : Ahmet ALAYBEYOĞLU

Düşüncesi: İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek

bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49'uncu maddesinin birinci

fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden

hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının

uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 227'nci maddesinin 1'inci fıkrasında, Kanunda

aksine hüküm olmadıkça bu kanuna göre tutulan ve üçüncü şahıslarla olan münasebet ve

muamelelere ait olan kayıtların tevsikinin mecburi olduğu, 229'uncu maddede ise faturanın

satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere

emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari belge olduğu kurala

bağlanmıştır. 230'uncu maddenin birinci fıkrasına göre de faturanın tarih, sıra ve seri

numarası, düzenleyenin ve müşterinin adı, ünvanı, adresi, bağlı olduğu vergi dairesi, hesap

numaraları ile malın veya işin nev'i, miktarı, fiyatı ve tutarı, malın teslim tarihi ve irsaliye

numarasının bulunması zorunlu kılınmıştır. Tüm bu bilgileri içermesine rağmen gerçekte bir

emtia teslimi veya hizmet ifasına dayanmayan ya da mal satan ve işi yapan dışındaki bir kişi

tarafından düzenlenen faturaların, alım satım ya da hizmet ifasının belgesi olarak kabul

edilmesine olanak yoktur.

213 sayılı Yasanın 134'üncü maddesinde vergi incelemelerinin amacının ödenmesi

gereken vergilerin doğruluğunun araştırılması, tespit edilmesi ve sağlanması olduğu hüküm

altına alınmıştır.

İnşaat-taahhüt işi yapan davacı kurumun 2002 yılı işlemlerinin incelenmesi sonucu

... Nakliyat Hafriyat Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi'nin düzenlediği muhtelif inşaat

malzemeleri ve hafriyat içerikli toplam tutarı katma değer vergisi hariç 92.383.525.000.-lira

olan 19 adet gerçeği yansıtmayan faturayı gider kaydettiği ileri sürülerek gayrisafi hasılatın

%20'si kar kabul edilmek suretiyle dava konusu tarhiyat yapılmıştır. Adı geçen şirket

hakkında yapılan tespitler davacı kurum adına düzenlenen faturaların gerçeği yansıtmadığını

ortaya koymakta olup bu durum davacı kurumun ilgili yıl kazancının yeniden belirlenmesi

gerektiğini göstermektedir. Danıştay'ın yerleşik içtihatlarıyla, inşaat işleri arasında ayırım

yapılmadan ve özellikle de inşaat taahhüt işi yapan mükelleflerin toplam hasılatlarının

%20'sinin kar olduğunun belirlenmesi nedeniyle inceleme elemanınca bu verinin esas

alınmasında, hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Mahkemenin ara kararına, İzmir Ticaret Odasının gönderdiği cevapta bildirilen

karlılık oranından ihalelerdeki fiyat kırımlarının indirilmesi

gerektiğinin belirtilmesi üzerine bu

defa davacı kurumun gerçekleştirdiği inşaat işlerine ait sözleşmeler getirtilerek fiyat

kırımlarına göre davacı kurumun beyanını aşan bir gelir elde etmediği gerekçesiyle bozulması

istenen karar verilmiştir. İhalelerde gerçekleşen fiyat kırımları inşaat-taahhüt işini yaptıracak

olan kurumun belirlediği keşif bedeli üzerinden gerçekleştirilmekte olup sonuçta sözleşmeye

bağlanan miktar davacı kurumun hasılatını oluşturmaktadır. Yukarıya alınan inşaat taahhüt

işlerinde gayrisafi hasılatın %20 sinin kar olacağına ilişkin içtihatlarda da, ihale sonrası

138

sözleşmeye bağlanarak işin bitimi ile kayıtlara geçirilen hasılat esas alınmaktadır. Kaldı ki,

müteahhitlerin fiyat kırımlarını yaparken taahhüt işini zararına sözleşmeye bağlamaları ticari

icaplara da uygun düşmediğinden, yazılı gerekçeyle tarhiyatın kaldırılması yolunda verilen

kararda hukuka uygunluk görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, davalı idare temyiz isteminin kabulü ile İzmir 2.Vergi

Mahkemesinin 31.1.2006 gün ve E:2005/378, K:2006/77 sayılı kararının bozulmasına, 492

sayılı Harçlar Kanununun 13'üncü maddesinin (j) bendi parantez içi hükmü uyarınca alınması

gereken harç dahil olmak üzere yargılama giderlerinin yeniden verilecek kararda

karşılanması gerektiğine 30.4.2007 gününde oybirliğiyle karar verildi.